

יהי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

דוקא העקב שברגל, הדור הכי אחרון, יש בכחו להיות "עולה מאלו" ולהעלות את כל הדורות שלפני זה, ע"ז שהדור האחרון דהגלות נעשה הדור הראשון דהגאולה

ראה עמוד 8

ערב שבת קודש פ' בהעלותך (באה"ק: שלח)
ה' תהא שנת סגולות גדולות

תעא

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח

לעילוי נשמת

ר' מיכל ב"ר שמואל ע"ה דויטש
נפטר ביום ט' סיון ה'תשל"ב
ת. נ. צ. ב. ה.

ולזכות

זוגתו מרת **בלומא גוטא** בת **נעכא** תחי'
לרגל יום ההולדת שלה ביום א' דחג השבועות
לאורך ימים ושנים טובות עד ביאת
גואל צדק, ומתוך בריאות הנכונה

נדפס ע"י **בתם וחתנם**

מרת **אסתר** ובעלה הרה"ת ר' **יעקב מיכאל הלוי** שיחיו **גינזבורג**

בחסות:

'קרן המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

תוכן הענינים

נדעם ובדרכי שלום אנו יחד עם פנחס ז"ל (אויב ס' איז א א דבר הנדיר היקח).
 און אויב דעם ההנהלה קומט אויס מיט כפי רצונו - דארף ער זיך אוועקצוגען פאר זיך אליין
 ופחבונג זיין בלעז לכתוב צפונה. ויהיה לו ער איז געשיקט געווארן אלס שליח צו לערנען ווערט
 און צו זיין א "נר להאיר". גיט צו זיין פארזאמלונג און איבערקערן די הנהלה. דארף ער אנגעפאן
 אויף זיך אלס מרות פון הנהלת הישיבה, און אויב ער איז משנה מרצון המשלה ווערט ער אויס
 שליח - איז מפה-נפשך.
 אויב ער קען אנגעפאן אויף זיך מרות ההנהלה און זייער חולטה ווי ש'דארף זיך פירן.
 און ער וועט אלע אהרן זיין לערנען פון ~~הנהלה~~ ^(בהתאמה) און צו מ'גייט אים נאך ווי ער האט
 געוואלט (פארום סיבה) אדער ניט, און לאזן דעם היקחן דערנאך אין די הענט פון דער הנהלה, און
 דאס ~~יש געפאן~~ ^{אין די היינטיגע הענט} - איז פון טוב ומה בעינינו.
~~גבתי מביט ע"ז~~ ^{אין מ'פארמאגט זיך און פארום סיבה קען ער ניט בלייבן זיין לערנען און}
~~קען מ'משה~~ ^{אויב אנגעפאן אלע מרות פון דער הנהלה, און קען זיך מיט פירן בדרכי שלום}
 ובדרכי שלום, איז ער דאך משנה פון רצון המשלה ~~אויב ער איז שליח~~ - פארום נאך ער
 איינגעפאן זיינע העקלעך און קומען צוריק לסקוים פון ההנהלה מ'האט אים געשיקט צו זיין א
 שליח (מאָסאָו למהם אדער מהםם להכנה), און מ'וועט מיט אונזן פענחה צו אים און ער וועט מיט
 אונזן פענחה מיט ראש ישיבה פון הנהלה.
 וועלך און עס זאל זיין דער "הרבה אדעם דהחכמה" כו"ל, הרבה החכמה, אבינו והרבות.
 בזמנען מיט הרבה "הנפה השלום אהרונם".
 און דורך דעם האט מ'אין מכלל סיבת הנהלה - שנתה הנכס - ווערט בדרך מפילה גלייך
 בעל דער פטובב, דער גלות, און מ'פיר פון גבאליזאציע, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח
 ציטען, וואס וועט פרייגעבען פון גלות יצורו איין באום האנטטי, אלס איין פאלק, "קול
 גדול (לשון יידי) ישובה הנאום", אין ארבעט הערשעה, און דארטן געבט אין ידעלעם זיך
 הקודש, "עיר שובבה לה יחידיו" - "שחיה טרעה כל ישראל להבטיח" 11, און דארטן גופא - על פי
 הכנה בביהמ"ק השלישי.
 האונזן פון "אורו עם ענגי שמיה" 11, במהרה בימינו ממש.

פ"ק
 1952
 1953
 1954
 1955
 1956
 1957
 1958
 1959
 1960
 1961
 1962
 1963
 1964
 1965
 1966
 1967
 1968
 1969
 1970
 1971
 1972
 1973
 1974
 1975
 1976
 1977
 1978
 1979
 1980
 1981
 1982
 1983
 1984
 1985
 1986
 1987
 1988
 1989
 1990
 1991
 1992
 1993
 1994
 1995
 1996
 1997
 1998
 1999
 2000
 2001
 2002
 2003
 2004
 2005
 2006
 2007
 2008
 2009
 2010
 2011
 2012
 2013
 2014
 2015
 2016
 2017
 2018
 2019
 2020
 2021
 2022
 2023
 2024
 2025

דאָרטן גופא - על הר הבית בביהמ"ק השלישי,
 ובאופן פון "אורו עם ענגי שמיה", במהרה בימינו ממש.

המדור מוקדש לע"נ ר' שלמה הכהן ב"ר ישראל מרדכי הכהן ע"ה איידלמן
 נלב"ע ביום ב' סיון ה'תש"ס - לסדר "ואתם תהיו לי ממלכם כהנים וגוי קדוש"
 יה"ר שיקויים היעוד "הקיצו ורנגו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש

ב"ה
 3 דבר מלכות
 טענות המרגלים בזמננו / משיחת ש"פ שלח ה'תש"מ

8 זמן הגאולה
 "בהעלותך" של אהרן הכהן בדורנו / פרשת השבוע באור הגאולה

9 ניצוצות של משיח
 ירידת הדורות כהכנה למשיח / קטעים קצרים בעניני גאולה ומשיח

10 "בזכות נשים צדקניות"
 נשי ישראל לא הושפעו מאחרים אלא שמעו לכלב ויהושע / תפקיד הנשים בהבאת הגאולה

12 כתי"ק - פרסום ראשון
 כללי התנהגות לתל' השלוחים / צילום נדיר מהגהת שיחת ש"פ תולדות ה'תשד"מ

מדור ה'דבר מלכות" מוקדש לעילוי נשמת ר' יוסף ארי' לב בן משה באר ע"ה
 ולעילוי נשמת אשתו מרת חשא בת גטע אורי ע"ה זיסק
 יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורנגו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה
 ולזכות כל משפחת זיסק שיחיו - לברכות עד בלי די

מערכת "יחי המלך"
 במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ
 יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ישיבת תורת"ל המרכזית, "בית משיח" 770
 סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 347-267-1757
 סניף ארץ הקודש: ת.ד. 966 קרית שמואל, מיקוד: 26109 • טלפקס: (04) 871-5770
 דואר אלקטרוני: yeh_@netvision.net.il • אינטרנט: http://www.moshiach.net/blind

לבני ישראל כבוד (שלכן נקראים "ענני הכבוד"⁶), עד שגם הגויים, בראותם את כל הדברים שבאים לבני" מהעננים, חלקו כבוד לכל בני ישראל.

ולכן, כשעמדו להכנס ולכבוש את ארץ ישראל, ולשם כך שלחו את המרגלים לרגל קודם את הארץ - חזרו המרגלים וטענו שמכיון ש"עז העם היושב בארץ", ו"ארץ אוכלת יושביה היא"⁸ - על-כן "שב ואל תעשה עדיף"⁹, עדיף להשאר במקום שבו ישנם כל הענינים ולא להסתכן בכניסה לארץ, ועל-ידי-זה רצו המרגלים להציל את בני ישראל מסכנה.

אך בפועל אירע ההיפך בדיוק: המרגלים - הם אלה שהביאו את הסכנה לכל בני ישראל!
ב. מכך לומדים הוראה לזמנינו, בארץ ישראל כפשוטה - במכל-שכן וקל-וחומר:

בזמנו - היו בני ישראל **במדבר**, והיו להם שם את כל הענינים (כאמור), לכן טענו המרגלים שעדיף להשאר במדבר ולא להכנס לארץ ישראל;

אבל **כיום** - הקב"ה מסר את ארץ ישראל ליהודים, והיהודים נמצאים שם **בפועל**

[לא חס-ושלום באופן של "עצמאות", כפי שישנם הרוצים לקרוא לכך - אוי-זאבי לכזו "עצמאות": אף פעם לא היו תלויים כל כך בעזרה שמקבלים מאומות-העולם, כפי שהמצב עתה!... - אך עכ"פ ברוחניות, יש ליהודים בא"י את כל הבעלות, ואף בגשמיות הם ה'בעלי-בתים' בפועל בכמה וכמה ענינים]

עליהם להחזיק בשטחים שנתן להם הקב"ה.

ג. למרות זאת, מגיעים יהודים וצועקים "שלום עכשיו!"

ואליהם מצטרפים גם הקומוניסטים¹⁰ ו(להבדיל) הערבים, בטענה שצריכים למסור חלקים מארץ ישראל שתחת בעלות יהודית - לערבים!

כלומר, טענתם אינה "שב ואל תעשה" כטענת המרגלים (שישארו תקועים במדבר ולא יכנסו לא"י), אלא טענתם היא שיש למסור את הבעלות **שכבר ישנה** על ארץ ישראל!

טענה זו של "שלום עכשיו", הקומוניסטים ו(להבדיל) הערבים - תואמת בדיוק לטענת המרגלים בשעתו "עז העם היושב בארץ", שלכן אין לכבוש וליישב את ארץ ישראל!

[ובפרטיות יותר - טוענים הם:] מאחר ובירושלים מתגוררים 60,000 ערבים, הרי הם הרבה יותר חזקים מהיהודים המתגוררים שם - "חזק הוא ממנו"¹¹, ואם כן אין לאפשר ליהודים להתגורר בעיר בה "חנה דוד"¹², ואת היהודים שכבר מתגוררים שם - צריכים לגרש בכח! ועד שצריכים למסור את כל ירושלים העתיקה, כולל הר הבית וקדש-הקדשים - לערבים!]

עד"ז טוענים בנוגע לחברון: היות שמתגוררים בה 50,000 ערבים, שהרבה יותר חזקים מתושבי' היהודים, ונוסף לזה, יש להם גם יחוס לאברהם אבינו שנמצא במערת המכפלה בחברון - לכן, גם שם אין לאפשר

זייער שליחות במקום עתה איז צו לערנען תורה און צו זיין "נרות להאיר", ניט צומישן זיך אין הנהלת הישיבה והמוסדות.

אויב אַ בחור (אַ שליח) האָט אַ טענה קעגן דעם ראש ישיבה וכיו"ב, ולדעתו קומט אויס אַז מ'דאַרף עפּעס מתקן אָדער משנה זיין, ולדעתו איז ער "מאה-אחוז" גערעכט - איז אַ גוטע זאַך און אַ גלייכע זאַך אַז ער זאָל זיך משתדל זיין דאָס מתקן צו זיין, אָבער **אַך ורק בדרך התורה**, בדרכי נועם ובדרכי שלום; רעדן וועגן דעם מיט דעם ראש ישיבה און **בחשאי ופשיטא בלא רעש**, אָדער (**אויב לא הועיל**) רעדן **עד"ז (בידיעת הר"י)** מיט דעם עומד על גביו (של הר"י), ניט ח"י וח"י פירן מחלוקת'ן און שושקען זיך וכיו"ב.

און מ'איז דערביי **מפרש** בפירושו: דער דרך צו מתקן זיין די זאַך איז ניט דורך שרייבן מיר בריוו, דערציילן וועגען דעם מצב **וכו'** - ניט **מען מוז מיר** מישן אין דעם, ניט איד דאַרף זיך מישן אין דעם; דער דרך **וסדר המסודר מרבתינו נשיאנו** איז - צו רעדן מיט **דער** הנהלה אָדער מיט די **עומדים** על גבם **בכבוד** בדרכי נועם ובדרכי שלום, **בעטן אַז זיי (הנהלה)** זאָלן עס מתקן זיין (**אויב ס'וועט זיך אַרויסווייזען אַז ס'איז אַ דבר הצריך תיקון**).

און אויב דעת הנהלה קומט אויס ניט כפי דעתו - דאַרף ער זיך "אָוועקזעצן" (בהתיישבות) פאַר זיך אַליין ומתבונן זיין זיך בינו לבין עצמו:

היות אַז ער איז געשיקט געוואָרן אַלס שליח צו לערנען תורה און צו זיין אַ "נר להאיר", ניט צו פירן מחלוקת און איבערקערן די הנהלה, דאַרף ער אָננעמען אויף זיך די מרות פון הנהלת הישיבה, און אויב ער איז משנה מרצון המשלח ווערט ער אויס שליח - איז ממה-נפשך:

אויב ער קען אָננעמען אויף זיך מרות הנהלה און זייער החלטה ווי ער דאַרף זיך פירן, און ער **וועט "זיצן" (בהתיישבות און)** לערנען, צי מ'גיט אים נאָך ווי ער האָט געוואלט (מאיזה סיבה) אָדער ניט, און לאָזן דעם תיקון הדבר אין די הענט פון דער הנהלה, און ניט נעמען דאָס אין די אייגענע הענט - איז מה טוב ומה נעים **שבת גו'**.

אָבער אויב ער באַטראַכט זיך אַז מאיזה סיבה **שתהי'** קען ער ניט בלייבן זיצן לערנען אָננעמענדיק די מרות פון דער הנהלה, און קען זיך ניט פירן בדרכי נועם ובדרכי שלום, איז ער דאָך משנה פון רצון המשלח **וכו'** - זאָל ער אַיינפאַקן זיינע פעקלעך און פאַרן צוריק למקום פון וואָנעט מ'האָט אים געשיקט צו זיין אַ שליח (מהכא להתם אָדער מהתם להכא), און מ'וועט ניט האָבן דערפאַר טענות צו אים און ער וועט ניט האָבן טענות צום ראש ישיבה און הנהלה.

ג. ויה"ד אַז עס זאָל זיין דער "תרבה הדעה והחכמה כו'", תרבה החכמה, הבינה* והדעת, צוזאַמען מיט תרבה "האמת והשלום אהבו",

און דורך דעם וואָס מ'איז מבטל סיבת הגלות - שנאת חנם - ווערט בדרך ממילא גלייך

המשך בסוף ע' 15-14.

* "ל שנרמזה (ברמב"ם) בתיבת תרבה.

(10) מפלגה בא"י שחבר'י תמכו בשיטת הקומוניזם.

(11) פרשתנו שם, לא.

(12) ישעיהו כט, א.

(7) פרשתנו יג, כח.

(8) שם, לב.

(9) עירובין ק, סע"א.

כללי התנהגות לתל' השלוחים

בקשר עם פ' שלח ולקראת יציאתם של התלמידים השלוחים לערי השדה, הבאנו צילום נדיר (מוקטן) מההגהה הא' של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על קטע משיחת ש"פ תולדות, מבה"ח וער"ח כסלו ה'תשד"מ (נדפס בלקו"ש חכ"ה ע' 344 ואילך, ובלה"ק ב'התוועדות' תשד"מ ח"ג ע' 524 ואילך)

להלן פענוח הצילום כפי שנדפס בלקו"ש שם (הכת"ק בא בהדגשה):

א. בהמשך להוראה הנ"ל דערפון וואָס "שליח" איז נאָר בגימטריא (בהעלם) "שמח", אז מ'דארף זיין זהיר בהשליחות צו זיך פירן בדרכי נועם ובדרכי שלום און ניט פירן מחלוקת וכו' - איז אזוי אויך, כפשוט, בנוגע צו די בחורים אָדער יונגע-לייט וועלכע מ'האָט געשיקט אַלס שלוחים מהכא להתם למקום שני, אָדער ממקום שני להכא בכדי לערנען אין אַ ישיבה אָדער אין אַ כולל:

מ'האָט זיי געשיקט אַלס שלוחים צו זיין תלמידים אָדער חברי הכולל און "נרות להאיר" (ווי מ'האָט מדיש געווען בתחלת שליחותם) . . ניט צו זיין מנהלים. און וויבאלד אז מ'האָט זיי אויסגעקליבן אַלס שלוחים, באַווייזט עס אַז זיי זיינען פון די מובחרים ומשובחים שבתלמידים, און מ'האָט זיכער אָפגעשאַצט אַז זיי קענען אויספירן שליחותם (ווייל "איני מבקש כו' אלא לפי כח").

במילא האָט כלל קיין אָרט ניט אַז זיי זאָלן זיך מישן אין הנהלת הישיבה (דער - ראש ישיבה וכיו"ב) אָדער הנהלת הכולל דאָרטן, און זאָגן דיעות ווער זאָל אָנפירן און ווער ניט, **עאכו"כ** פראווען אימעצן אַראָפּוואַרפן, **ובכלל** - אי שימת לב **להנהלה ולהסדרים**, ביטשען זיך און פירן קליינע מחלוקת'ן וכיו"ב!

פשיטא אַז אויף דעם זיינען זיי ניט שלוח **ואדרבא**, במילא אויב זיי טוען דאָס, זיינען זיי משנה מרצון המשלח (**ועד - להפכו**), ווערן זיי אויס שלוחים. . . !

- וואָס דאָס איז (אויך) מיוסד אויף דעם שיחה פון דעם רבי'ן (מהורש"ב) נ"ע (שוין געדרוקט אין "תורת שלום") וועגן אור המשפיע ואור המקבל וכו' (נאָר ווי עס ווייזט אויס **זיינען** דאָרטן פארצייכנט די רייד בקיצור, אָבער דער תוכן - איז דער **יסוד פון וואָס** מ'רעדט איצטער).

ובפרט אַז איצטער איז אַ צייט, ווען מ'וויל און מ'דארף ברענגען משיח צדקנו וואָס שנעלער, **ובמילא** - אויף טאָן דוקא אין אהבת ישראל ואחדות ישראל, און ניט ח"ו דער היפך דערפון, וואָס איז אַ סיבה אויף דעם גלות.

ב. דעריבער זאָגט מען **ובכל לשון של בקשה**, צו די בחורים אָדער כולל יונגע-לייט וועלכע געפינען זיך בשליחות מהכא להתם אָדער מהתם להכא:

ליהודים להתגורר, ואלו המתגוררים - לגרם!

ועל-דרך-זה - טוענים הם - צריכים למסור את כל השטחים שהערבים רוצים, כיון ש"עז העם היושב בארץ" ו"חזק הוא ממנו" - הם חזקים מאתנו!

ומוסיפים ואומרים: "כל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות"⁸, "ושם ראינו את הנפילים בני ענק מן הנפילים"¹³ - האחד רוצח גדול, השני גזלן גדול, השלישי גנב גדול, הרביעי דיפלומט גדול, והאחר יודע הרבה שפות, וכיצא-בזה...

ונוסף לזה, הם גם מכריזים "שלום עכשיו"! ואם-כן, יש לצדם גם את תוקף ענין השלום, ש"כל התורה ניתנה לעשות שלום בעולם"¹⁴, ועוד באופן של "שלום עכשיו" - היינו שעכשיו יהי' "שלום"¹⁵ על ישראל...

ובנוסף לכך, גם צועקים שמסירת כל השטחים לערבים הוא מעשה של צדק ויושר, ובמילא, אכן צריכים למסור את כל שטחי ארץ ישראל לערבים.

ועי"ז - הם טוענים - ימנעו סכנה מכל היהודים, כיון שזו "ארץ אוכלת יושבי": אם יתגרו בערבים ולא יוותרו לרצונם - "יאכלו" הערבים את היהודים היושבים בארץ ישראל, מה-שאינו-כן כשיוותרו וימסרו להם את השטחים שרוצים - יהי' שלום ו"שלום עכשיו"!

וטוענים זאת יהודים, עדה קדושה מישראל, על-דרך המרגלים בזמנם; ואפילו הקומוניסטים שמצטרפים אליהם - גם יהודים, כי "ישראל אע"פ שחטא - ישראל

הוא"¹⁶.

ובכח זה של "עדה קדושה" מבני ישראל, באים וטוענים כיום שהערבים יותר מדאי חזקים מכדי שנוכל לכבשם - "עז העם היושב בארץ", יחד עם שאר טענות "שלום עכשיו" האמורות לעיל, וכן טענות הקומוניסטים (ולהבדיל) הערבים.

ג. צריכים לדעת שטענות אלו הם תרגום מטענת המרגלים בשעתו!

וכשם שאז ראו מה שהמרגלים המיטו על בני ישראל, שדוקא הם העמידום בסכנה ממש - על-דרך-זה מובן בנוגע למה ש"שלום עכשיו" מביאים עתה על היהודים ועל ארץ ישראל, אשר אלו הם ה"מהרסיין ומחריביין"¹⁷ של העם היהודי ושל ארץ ישראל, רחמנא-ליצלן (כפי שמוכח מזה גופא שאליהם הצטרפו גם הקומוניסטים) (ולהבדיל) הערבים).

ולמרות שצועקים "שלום עכשיו" ואין לך דבר גדול יותר מהשלום - אבל "אין שלום אמר ה' לרשעים"¹⁸: יודעים מה כוונותיהם של אש"ף, וכפי שאישרו זאת שוב באסיפתם האחרונה - לצוות על כל היהודים ללכת מכל ארץ ישראל!!

אין זה סוד או דבר חדש - כבר 32 שנה שהם מכריזים זאת בגלוי, והודפס בכל מקום, כל אחד יודע מזה.

ואם-כן מובן, שכל הסכם שיסכמו אתם לא יוביל לשלום!

ואפילו כאשר מוותרים להם, בתנאי שיחתמו על פיסת נייר שעושים שלום לפי

(16) סנהדרין מד, רע"א.

(17) ישעיה מט, יז.

(18) שם מה, כב.

(13) פרשתנו שם, לג.

(14) רמב"ם סוף הלכות חנוכה.

(15) תהלים קכה, ה. קכח, ו.

יעה – כרצון “שלוש עכשיו” – לא רק שזה לא מועיל, אלא מביא סכנה בפועל על היהודים.
ד. וכפי שראו בפועל:

בעת מלחמת “ששת הימים”, היו יהודים שטענו שאין לכבוש את ירושלים העתיקה. לאחר מכן, כשהוכרחו לכבוש את ירושלים העתיקה ושאר השטחים – שלחו מיד שלוחים לווינגטון, ללונדון ולפריז וכו’ להודיע שרוצים למסור הכל לגויים!...

– הרי זו מתנה שהקב”ה נתן לבני, ומתנה זו באו יהודים למסור לגויים!

והסיבה היחידה שבפועל לא מסרו את השטחים, בגלל שהגויים אינם בעלי בחירה, אלא “לב מלכים ושרים ביד ה'”¹⁹ – הקב”ה לא הניח לגויים לקחת זאת.

אבל הערבים ידעו על השלוחים הללו, וזה חיזק אותם והם קיבלו יותר תוקף לפעול את כל מעשי הטרור שנמשכים עד היום הזה, והולכים וגוברים, רחמנא-ליצלן.

ה. ולא כדעת הטועים, החושבים שהטרור החל לאחרונה – זהו שקר גמור! הטרור נמשך כבר לצערנו מדי חדש בחדשו מאז מלחמת ששת הימים, היות וכאשר הערבים נוכחו לדעת שהיהודים מפחדים ושלוחים שלוחים שרוצים לוותר – הם קיבלו תוקף!

וכך הלאה: בכל פעם שהיהודים כבשו משהו מהערבים – רדפו יהודים אחרי הגויים באומנם שרוצים למסור מה שכבשו, רוצים שלום ו”צדק ויושר”... וכל פעם זה נתן יותר תוקף וחיזוק לערבים, עד שהגיע מצב שהרגו יהודי, בחור-ישיבה, במרכז העיר חברון!

ומאז לא מרשים לתפוס את מבצעי הרצח, כדי לא להכעיס את הערבים וכדי לעשות אתם “שלוש”, וזה גרם שהערבים יתחזקו יותר, כי מבחינים שהיהודים פוחדים מהם – ואכן לאחר-מכן הרגו ששה יהודים ופצעו כמה נוספים.

ואחר-כך, כשיהודים התנגשו עם שני ערבים – נהי’ רעש, ושלחו עשרות שוטרים כדי לחפש את היהודים, ופירסמו זאת כדי שכל הגויים יידעו שכך נוהגים.

– מה שמחפשים את אלה שעשו זאת, כך אמנם צריך להיות; אך מה שמתפארים ברעש גדול שעושים הכל בכדי למצוא את אלה שהתחילו עם הערבים – הרי זה מבליט לערבים שכאשר הם פוגעים ביהודים לא עשו מזה ענין כל-כך גדול, ובמילא מבינים שהסיבה היא כי לא רוצים לעשות מכך רעש, וזה גורם שיפגעו עוד, רחמנא-ליצלן.

ו. מהאמור לעיל מובן כיצד “שלוש עכשיו” מביא סכנה ממש על היהודים ועל ארץ ישראל, רחמנא-ליצלן.

למרות זאת – ממשיכים הלאה לדרוש למסור עוד שטחים לערבים, תמורת פיסת נייר אשר על’ כתוב שעושים “שלוש”, ולא מסתפקים בשטחים הרבים שכבר נתנו להם, שבהם ישנו נפט שזקוקים לו ומסירתו החלישה את הבטחון ועוד ענינים, רח”ל.

וכל זה עושים בטענה שבתמורה מקבלים “שלוש עכשיו”, וכיון שהיהודים הם “עם חכם ונבון”²⁰ – בודאי יסתדרו בשלימות ללא הנפט וללא שטחי-הבטחון וכו’.

כאמור, זו אשליה הכי גדולה שתמורת הויתורים מקבלים שלום – הרי רואים בפועל

ואשרי חלקם וגדול זכותם של ההורים שגידלו וחינכו את בנותיהם באופן שיוכלו לחנך ולהדריך ילדי ישראל, וכמו כן שולחים את ילדיהם ל”מחנות-קיץ” שבהם יהיו חדרים ברוח היהדות, ברוח התורה – “תורה אור”, המאירה את ה”מחנה” בכל הפרטים.

ג. ויה”ר שע”י מעשינו ועבודתנו בכל הענינים האמורים, ובמיוחד בחינוך ילדי ישראל בדרך התורה והיהדות בחיי היום-יום – נצא, עם הילדים בראש, לקבל פני משיח צדקנו, כפי שהי’ בעת יצי”מ⁷, שילדי ישראל “הם הכירוהו תחלה”, וכן בימינו אלו – “כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות”⁸.

ובפשטות – ביאת משיח צדקנו תיכף ומיד, “משיח נאור”, ובזריזות הכי גדולה – “עם ענני שמיא”⁹,

אשר יוציא את כל בני” מהגלות, “בנעריו ובזקניו גו’ בבנינו ובבנותינו”, עד שאפילו יהודי אחד לא ישאר בגלות ח”ו, “שלימות העם”.

וכולם יחדיו הולכים לארצנו הקדושה – בדוגמת נשי ישראל בדור ההוא שהיו מחבבות את הארץ, ולא הושפעו כלל ממה שאמרו אחרים, בשמעם לדברי כלב ויהושע, גדולי ישראל בדור ההוא, ודוגמתם – גדולי ישראל בכל הדורות, ובזמן הזה – נשיא דורנו,

ומוצאים את ארץ ישראל בשלימותה, “שלימות הארץ”, כפי שצריכה להיות “ארץ אשר גו’ תמיד עיני ה’ אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה”¹⁰,

וכאמור, כולם יחדיו באים לארצנו הקדושה – “קהל גדול ישובו הנה”¹¹, “קהל גדול” שהולך עם ה”גדלות” דתורה¹², ועם “גדול הוי’ ומהולל מאד”¹³, ובראשם – משיח צדקנו, יבוא ויגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו.

(משיחת יוס’ ג’ פ’ שלח, כ”ב סיון ה’תשמ”ה – לתלמידות המסיימות ד”ר בית רבקה” והמדריכות ד”ר מחזנות-ק”ץ תחינה – בלתי מוגה)

- 7) סוטה יא, ב. שמור” פ”א, יב.
- 8) מיכה ז, טו.
- 9) דניאל ז, יג. וראה סנהדרין צח, א.
- 10) עקב יא, יב.
- 11) ירמ’ לא, ז.
- 12) ראה קידושין מ, ב. וש”נ. וראה רמב”ם הל’ ת”ת פ”א ה”ג. פ”ג ה”ג. הל’ ת”ת לאדה”ז פ”ד ס”ג.
- 13) תהלים מח, ב.

המדור מוקדש לע”ג האשה מרת **רבקה** בת הרה”ת ר’ **צבי** ע”ה – נלב”ע ביום כ”ט תמוז ה’תשס”ב יה”ר שיקויים היעוד “הקיצו ורננו שוכני עפר” והיא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש נדבת בני’ הרה”ת ר’ **שמואל** שי’ והרה”ת ר’ **יעקב** שי’ **שפריצער**

(20) ואתחנן ד, ו.

(19) ע”פ משלי כא, א – ראה בארוכה לקו”ש ח”ג ע’ 285 בעהרה.

נשי ישראל בדור ההוא לא הושפעו מאחרים אלא שמעו לכלב ויהושע, כך גם בדורנו

א. מצינו דבר נפלא בנוגע למעלתה של בת ישראל:

"קטן שקידש אין קידושיו קידושין"¹. אמנם, בנוגע לקטנה – "האב מקדש את בתו . . . כל זמן שהיא קטנה . . . מיום שתולד"².

וכאן רואים את מעלתה המיוחדת של בת ישראל (ע"ד המבואר לעיל מעלתן של נשי ובנות ישראל בנוגע לחיבת הארץ) – ש"מיום שתולד" קיימת אצלה האפשרות להיות "מקודשת", כולל גם הענין הפנימי – "מקדש עמו ישראל", שהיא מקודשת לאבינו שבשמים. ועד כדי כך, שקדושה זו היא לא רק בנוגע לעצמה בלבד, אלא גם בתור "עקרת-הבית", וכאמור, "מיום שתולד" נותנים לה מלמעלה את כל הכחות, ללא כל מניעה והגבלה בזמן.

ואח"כ בא הדבר בפועל ממש – בנין עדי עד, ע"י קיום מצות "פרו ורבו"³, שזוכים להתברך בבנים ובנות עוסקים בתורה ובמצוות, וזוכים לרוות מהם נחת יהודי אמיתי.

ב. והנה, כל האמור לעיל מדגיש עוד יותר את הצורך והחשיבות שבנות ישראל יעסקו בחינוך ילדי ישראל – בתור הכנה לנישואין:

כל אחד מילדי ישראל הוא בנו של הקב"ה – כתורת הבעש"ט⁴ שחביבותו של כל יהודי אצל הקב"ה היא כמו החביבות דבן יחיד שנולד להורים זקנים לעת זקנתם, ועוד יותר מזה – כמה פעמים ככה! וחביבות מיוחדת בנוגע לילדי ישראל – כמ"ש⁵ "כי נער ישראל ואוהבהו".

ולכן, כאשר בת ישראל משתדלת לנצל את הידיעות והכשרונות שלה כדי לעסוק בחינוך ילדי ישראל, בניו של הקב"ה – הרי מכיון שמדתו של הקב"ה היא מדה כנגד מדה⁶, מוסיף הקב"ה בברכותיו לבת ישראל זו, שתזכה להקים בית בישראל, ללדת בנים ובנות, לגדלם לתורה ולחופה ולמעשים טובים, ולרוות מהם רוב נחת יהודי אמיתי.

(1) הל' אישות פ"ד ה"ז.
 (2) פ"ג ה"א.
 (3) בראשית א, כח. רמב"ם הל' אישות רפט"ו.
 (4) כש"ט הוספת סקל"ג. וש"נ.
 (5) הושע יא, א. וראה בארוכה אוה"ת בשלח ע' שפ ואילך. ד"ה כי נער ישראל תרס"ו. סה"מ תרע"ח ע' קנט ואילך.
 (6) סנהדרין צ, סע"א. וראה סוטה ח, ב ואילך.

מה כוונת הערבים! אפילו אם נאמר שמקבלים תמורת זה שלום אמיתי לפי-שעה – כפי שטוענים "שלום עכשיו" (המציאות היא ודאי לא כך, כנ"ל) – הרי ידוע, שכאשר מדברים על דבר הנמשך, לא מסתכלים רק על המצב בהווה אלא בוחנים כיצד זה ימשך וישתלשל בעתיד, היינו, לאיזה כיוון זה ילך: אם מצבו בהווה אינו טוב אך הוא מוביל לדבר טוב – מתחשבים בדבר שאליו הוא מוביל. ואם במצבו העכשוי הוא טוב, אך מוביל למצב לא טוב – גם כאן מתחשבים בדבר שאליו מוביל.

ועל-דרך-זה בנידון-דידן: רואים בפועל לאן מובילה הגישה של ויתור לערבים, ואפילו אם ישלו את עצמם שבינתיים זה שלום – "שלום עכשיו" – אין זה משנה, היות ורואים שזה מוביל לכיוון בלתי-רצוי, כי כוננתם אינה לשלום אלא לשלח את כל היהודים מארץ ישראל, כנזכר לעיל.

ז. מיהו הבוחן כיצד לנהוג בכל מצב ובכל ענין שיש בו ספק – הרי זה משה רבינו, דהיינו תורת משה – השולחן-ערוך²¹.

וכפי שהי' אצל המרגלים, כאשר טענו "עז העם היושב בארץ", הוצרכו לגשת למשה רבינו ולראות מה אומר משה ותורת משה.

זאת-אומרת, גם אם עורכים חשבונות ע"פ שכל ש"עז העם היושב בארץ" ומצד צדק ויושר וכו' יש לוותר לערבים – יש לפתוח את השולחן-ערוך הישן שמשה רבינו קיבלו מהקב"ה, והוא נצחי והוראותיו נצחיים בכל הזמנים, ולראות מה אומר השולחן-ערוך בענין זה.

(21) כמדובר לפני' בהתועדות ("שיחות קודש" תש"מ ח"ג ע' 386 ס"ל וסל"ב).

ומכיון שהשולחן-ערוך ניתן מאת הקב"ה, שהוא מנהיג את העולם והוא יודע את כל החשבונות של צדק ויושר, ואדרבה – הוא טבע הטוב ו"טבע הטוב להטיב"²² – הרי דבר בטוח הוא שאם יתנהגו ע"פ השו"ע יהי' טוב אמיתי לכל בני האדם בעולם.

ח. [ו. ויה"ר שיקויים מ"ש בהמשך הפרשה²³: "כי תבואו אל ארץ מושבותיכם" – "בישר להם שיכנסו לארץ"²⁴, ו"בבואכם אל הארץ"²⁵ באופן של "מיד"²⁶.

ובפרט שאז הי' זה עוד קודם הקץ, עאכ"כ כעת ש"כבר כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה"²⁷ – בודאי שזה יקויים "מיד"²⁸, שהרי ע"י הרהור תשובה יכול להיות צדיק גמור²⁹ "בשעתא חדא וברגעא חדא"³⁰.

וילכו לארץ הקודש, ושם יקריבו בכל יום את הקרבנות עם המנחה והנסכים (כמסופר בפרשה), ומתוך שמחה וטוב לבב, כפי שצריך להקריב קרבנות³¹,

– "קהל גדול ישובו הנה"³², ובמהרה בימינו ממש. ■

(22) עמה"מ שער שעשועי המלך רפ"א. שעהיוה"א פ"ד (עט, א).
 (23) טו, ב.
 (24) פרש"י עה"פ.
 (25) פרשתנו שם, יח.
 (26) ראה פרש"י עה"פ.
 (27) סנהדרין צז, ב.
 (28) ראה רמב"ם הל' תשובה פ"ז ה"ה.
 (29) ראה קידושין מט, ב. לקו"ת דברים א, ב.
 (30) ראה זח"א קכט, סע"א.
 (31) ראה ספרי עה"פ בהעלותך י, י. ירושלמי ר"פ פסחים ר"פ מקום שנהגו. הובא בתוס' שם.
 (32) ירמ' לא, ה.

"בהעלותך" של אהרן הכהן בדורנו

ובכל זה מתוסף הדגשה בדורות האחרונים, בעקבתא ועקבתא דעקבתא דמשיחא ובפרט בדורנו זה, דור האחרון דגלות:

אע"פ ש"אכשור דרי"י¹ (בתמי'), ובפרט בעקבתא דעקבתא דמשיחא כמבואר בחותם מסכת סוטה, שגם המעלות דדור זה באים כהמשך להדורות שלפני זה, ומקבלים את כל הכחות ואת ריבוי העבודה בתורה ומצוות מהדורות שקדמו, עד שה"הדלקה" דה"נרות" דדור זה באה כתוצאה מהעבודה והדרכה דהדור שלפני זה וכו' – אבל הכח ע"ז ישנו, שמיד אח"כ – תהי' "שלהבת עולה מאלי"י".

ואדרבה: דוקא העקב שברגל, הדור הכי אחרון, יש בכחו להיות "עולה מאלי"י" ולהעלות את כל הדורות שלפני זה, עי"ז שהדור האחרון דהגלות נעשה הדור הראשון דהגאולה – הגאולה לכל בני ישראל במשך כל הדורות!

ובפרט שהרועה² אהרן הכהן שבדורנו – כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – הראה בגלוי את אהבתו לכל בני ישראל, כולל – "אוהב את הבריות ומקרבן לתורה", ע"י פעולותיו הרבות בהפצת היהדות והפצת המעיינות חוצה [ובפרט ע"פ הידוע³ שבדורנו זה כבר אינם ע"ה כבדורות הראשונים, כיון שכיום יש לכל יהודי שייכות וידיעה בתורה (עכ"פ בתורה שבכתב, שבה יוצאים ידי-חובה אפילו כאשר לא ידע מאי קאמר⁴)],

ובמיוחד – ע"י ה"קול קורא" שלו ד"לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה⁵, וההכרזה⁶ שצריכים רק "לצחצח את הכפתורים", ואח"כ ההודעה שכבר סיימו גם את זה, וצריך רק להיות "עמדו הכן כולכם"⁷ ללכת לקבל את פני משיח צדקנו בגאולה האמיתית והשלימה.

ולכן – הרי זה צריך להוסיף עוד יותר חיות ושמחה בסיום העבודה דההכנה באופן ד"עמדו הכן כולכם" להגאולה, ובפרט – ע"י הוספה ב"נר מצוה ותורה אור" ובאופן שזה יגיע ויאיר בכל הסביבה, עד – בכל העולם כולו.

(משיחת ש"פ בהעלותך, י"ט סיון ה'תשנ"א - מוגה, תרגום מאידית)

- 1) יבמות לט, ב. וש"נ.
- 2) שכן נקרא אהרן במקרא מפורש "שלתת הרועים"
- 3) זכרי' יא, ח. וראה תענית ט, סע"א).
- 4) ראה תו"א מקץ מא, א. סה"מ תקס"ח ח"ב ס"ע. תרמט ואילך.
- 5) נדפסו באגרות קודש שלו ח"ה ע' שסא ואילך. שעז ואילך. תח ואילך. ח"ו ע' תל ואילך.
- 6) ראה שיחת שמח"ת תרפ"ט.
- 7) ראה אגרות קודש אדמו"ר מהר"י צ"ח ד' ע' רעט. "היום יום" טו טבת. ובכ"מ.
- 8) שו"ע אדה"ז חאו"ח ס"ג. הל' ת"ת שלו פ"ב סי"ב-ג.

ירידת הדורות כהכנה למשיח

ולהעיר ולהוסיף: אם ההעלם דהעולם הי' מציאות אמיתית ח"ו – היו צריכים להגיע לסיוע מלמעלה כדי ש"לא ידח ממנו נדח"; אך כיון שההעלם נעשה רק (בתור **אמצעי**) בכדי לגלות את העבודה ד"מאלי"י" של יהודי (ע"י בחירתו), וסו"ס ה"ז יתבטל, וע"פ הלכה הרי כל העומד לשרוף (ליבטל) כשרוף דמי (וכי"ו ב), ואף בשעת מעשה אי"ז מציאות אמיתית*.

(משיחת ש"פ בהעלותך, ט"ז סיון ה'תשנ"א - מוגה, תרגום מאידית)

* עפ"ז גם מובן הטעם על זה ש"אחכה לו בכל יום שיבוא" (נוסח "אני מאמין") ברגע זה ממש – אף שבפועל ירדו הדורות ונתמעטו הלבבות, ואכשור דרא (בתמי'), ובפרט בעקבתא דמשיחא, ולכאורה: באם מחכים על ביאת המשיח תיכף ומיד, ה"י צ"ל הסדר באופן הפוך, עלי' מדור לדור עד לעלי' שלימה בגאולה

האמיתית והשלימה: אבל ע"פ המבואר בפנים יובן, כי הירידה וההעלם אינם מציאות אמיתית (וסו"ס יתבטלו), ואדרבה – כל מציאותם הוא, להוסיף בעבודתם של ישראל לגלות מציאותו האמיתי ("מאלי"י"), ולכן, לא זו בלבד שהירידה מדור לדור אינה סתירה לביאת המשיח, אלא אדרבה, ה"ז סימן על ביאתו.

מה יעשה עם אלפיים ושמונה מאות עבדים?!

ויה"ר שבקרוב ממש נזכה לקיום היעוד "והיו מלכים אומניך ושרותיהם מניקותיך", ובאופן שלכל יהודי יהיו "ב' אלפים וח' מאות עבדים", כמ"ש (זכרי' ח, כג) "כה אמר ה' צבאות בימים ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשונות הגוים והחזיקו בכנף איש יהודי גו", "עשרה אנשים משבעים משפחות הרי שבע מאות לכל כנף וכנף, הרי לארבע כנפות הטלית אלפיים ושמונה מאות" (פרש"י עה"פ), וכמבואר בגמרא (שבת לב, ב) שענין זה בא בתור שכר על קיום מצות ציצית, שאודותי' מדובר בסיום פרשתנו.

וכאשר יהודי ישאל: מה יעשה עם אלפיים ושמונה מאות עבדים – הרי זה עתה יצא מהגלות, ובזמן הגלות לא הי' לו אפילו עבד אחד, וא"כ, מה יעשה עם אלפיים ושמונה מאות עבדים? לכאורה, הרי זה "לבטלה", כי אין לו במה להעסיק את כל העבדים, ואין לו אפילו פנאי לזה, כי הוא צריך ללמוד תורתו של משיח? – הנה שאלה זו תהי' בין השאלות שישאלו את משיח צדקנו, והוא יתרצה!

(משיחת ש"פ שלח, מבה"ח תמוז ה'תשמ"ב - בלתי מוגה)

המדור מוקדש לעילוי נשמת האשה מרת **רוזה** בת ר' **יצחק מאיר** ע"ה **מיידנצ'יק** נלב"ע ביום ו', עש"ק פ' ויגש – אחר חצות היום – ו' טבת ה'תשס"ב
יה"ר שיקוים היעוד "הקיצו ורנגו שוכני עפר" והיא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש

המדור מוקדש לעילוי נשמת ר' **יצחק** ב"ר **יחזקאל** ע"ה **בן זכרי'** – נלב"ע ביום ה' ניסן ה'תשס"ג
יה"ר שיקוים היעוד "הקיצו ורנגו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש